

# РЕШЕНИЕ

№ 4718

гр. София, 11.07.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,**  
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Боряна Петкова**

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **496** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).  
Образувано е по жалба на адв. С. П., като пълномощник на С. К. С. от [населено място], срещу ПРЕДПИСАНИЕ за поставяне под карантина №220102/092223, дадено от директора на Столичната регионална здравна инспекция (СРЗИ).  
Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Предписание, като издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че актът страда и от съществен порок във формата, тъй като не отговаря на изискванията, установени в чл.59, ал.2, т.4, т.5 и т.8 АПК: не съдържа фактическо и правно основание за издаването му, както и липсва разпоредителна част в която да са определени задълженията на лицето, поставено под карантина. Изтъква, че от съдържанието на П. не става ясно каква е причината за поставянето му под карантина. Твърди, че оспорваното Предписание не носи подпис на неговия издател и на това основание е нищожно. Смята, че незаконосъобразно актът е бил издаден на таблет в противоречие с утвърдения хартиен образец, съгласно Приложение №5 към т.13 от Заповед №РД-01-610/22.10.2020г. на министъра на здравеопазването. Претендира, че при влизането си в страната е представил аналогичен документ по смисъла на т. I.11.4 от Заповед №РД-01-977/26.11.2021г. на министъра на здравеопазването, което изключва възможността за поставяне под карантина. Чрез процесуалния си представител адв. П. моли съда да отмени Предписание за поставяне под карантина

№220102/092223. Претендира да му бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Ответникът – ДИРЕКТОР на Столичната регионална здравна инспекция, оспорва жалбата. В писмено становище с вх. №1894/20.01.2022г. поддържа, че процесното Предписание за поставяне под карантина е законосъобразно дадено и не са налице основания за неговата отмяна.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че на 02.01.2022г. жалбоподателят С. е влязъл на територията на РБългария през Граничен контролно пропускателен пункт (ГКПП) – Летище С., Терминал 2, с полет на авиокомпания „Л.“ от О., Кралство Н. до С. с междинна спирка във Ф., ФРГГермания. Този факт съдът приема за установен и с приетото по делото извлечение от резервация на самолетни билети и гласни доказателства.

Не е спорен и фактът, че към процесния период – 02.01.2022г., Кралство Н. е попадало в „червена“ зона на държавите, за които е налице информация за установена значителна негативна промяна в епидемичната ситуация и на държави с преминаване на реципрочна основа, съгласно Приложение №1 към т. I.3 от Заповед №РД-01-1036/17.12.2021г. на министъра на здравеопазването.

С процесното Предписание, на основание чл.61, ал.6 от Закона за здравето (ЗЗдр.) и Заповед №РД-01-1036/17.12.2021г. на министъра на здравеопазването, С. С. е бил поставен под карантина за срок от 10 дни, смятано от 02.01.2022г., на посочения адрес в [населено място], по причина, че пристига от рискова зона – червена. В предписанието изрично е указано, че същото подлежи на предварително изпълнение, а неизпълнението му е основание за ангажиране на наказателна отговорност на лицето по чл.355 от Наказателния кодекс (НК).

За установяване на твърдението си, че при влизането си на територията на страната е имал аналогичен документ по смисъла на т. I.11.4 от Заповед №РД-01-977/26.11.2021г. на министъра на здравеопазването, жалбоподателят е представил в заверен превод на български език Писмо от д-р Д., АС, удостоверяващо, че С. К. С. има отрицателен тест за COVID-19 (S-CoV-2) на 01.01.2022г., извършен с назофарингеална проба с бърз антигенен тест Abbott Panbio<sup>TM</sup>.

За изясняване на спорните факти по делото са събрани гласни доказателства. Съдът кредитира показанията на свидетеля Е. А. П., като логични последователни и основаващи се на преки нейни впечатления. Свидетелката П. – майка на жалбоподателя С., разказва, че двамата със сина ѝ са пътували от О., Н. за България на 02.01.2022г. Преди това С. се запознал с условията за пътуване и заповедта на министъра на здравеопазването и установил, че за влизане в страната се изисква Р. тест или аналогичен документ. Според свидетелката към края на заповедта на министъра имало пояснения относно думата „аналогични“, като на първо място бил посочен антигенен тест. Предвид разликата в цената на Р. и на антигенния тест С. решил да си направи втория като смятал, че са равнозначни. След като преминали митническия контрол на летище С. на излизане от багажното имало две жени в бяло и двама полицаи зад тях. Свидетелката преминала без проблем санитарния контрол, тъй като имала валиден сертификат за COVID-19, но синът ѝ С. бил спрял и му било казано, че ще бъде поставен в карантина за 10 дни, тъй като е с антигенен, а не с Р.

тест. С. е обяснил, че след като е прочел заповедта на министъра е възприел, че двата теста са равнозначни, но му било отговорено, че погрешно е изтъквал текста и му бил предоставен таблет на който да се подпише. На въпрос на С. дали може на летището да направи бърз Р. тест му било отговорено отрицателно. Отрицателен отговор получил и на въпрос дали ще отпадне карантината, ако има отрицателен Р. тест след три дни. Така жалбоподателят престоил в карантина 10 дни, макар да бил напълно здрав, което много го ядосало.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.61, ал.15 ЗЗдр. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Предписание №220102/092223 е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.61, ал.6 ЗЗдр. Съгласно тази разпоредба задължителната карантина на лице по ал.2 или ал.3 се извършва с предписание, издадено от директора на съответната регионална здравна инспекция (РЗИ) или от оправомощен от последния заместник-директор. В случая противно на твърденията на жалбоподателя оспорваният акт – Предписание за поставяне под карантина, е издаден от директора на СРЗИ и носи неговия подпис.

При издаване на оспорвания акт не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Според приложимата норма на чл.61, ал.10 ЗЗдр. за издаденото предписание по ал. 4, ал.6 или ал.8 на лице по ал.1, 2 или 3 се съобщава по реда на чл. 18а, ал. 1, 2, 3, ал. 4, т. 1 и ал. 8 от Административнопроцесуалния кодекс или по някой от изрично посочените начини: 1. устно уведомяване на посочен от лицето мобилен или стационарен телефонен номер, което се удостоверява писмено с подпис на извършилото го длъжностно лице, като писменото удостоверяване се прилага към преписката; 2. изпращане на електронно или кратко текстово съобщение на посочен от лицето електронен адрес или мобилен телефонен номер.

Съдът намира обаче, че оспорваното Предписание страда от съществен и неотстраним порок във формата и е издадено в противоречие с приложимия материален закон.

В чл.61, ал.1 ЗЗдр. е регламентирано, че лицата, болни от и заразноносители на изрично посочените болести сред които и COVID-19, подлежат на задължителна изолация. Според ал.2 на чл.61 ЗЗдр. на задължителна карантина може да подлежат и лица, които са влезли на територията на страната от други държави, с цел предотвратяване разпространението на заразни болести по ал.1. При непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест по чл.61, ал.1, с цел защита и опазване живота и здравето на

гражданите, се обявява извънредна епидемична обстановка с решение на Министерски съвет (МС), по предложение на министъра на здравеопазването (чл.63, ал.1 и ал.2 ЗЗдр., редакцията ДВ, бр.44/2020г.). В условията на обявена извънредна епидемична обстановка законът – чл.63, ал.4 (приложимата редакция ДВ, бр.44/2020г.), е предоставил компетентност на министъра на здравеопазването, по предложение на държавния здравен инспектор, да въвежда със заповед временни противоепидемични мерки, които може да включват и забрана за влизане в страната на граждани на други държави, с изключение на гражданите с постоянно, дългосрочно или продължително пребиваване на територията на РБългария, както и членовете на техните семейства (чл.63, ал.5 ЗЗдр.).

Към процесния период – 02.01.2022г., в сила е била Заповед №РД-01-977/26.11.2021г. на министъра на здравеопазването, с която, на основание чл.61, ал.2, чл.63, ал.4, ал.5 и ал.11 и чл.63в ЗЗдр., са въведени временни противоепидемични мерки относно влизане на лица, пристигащи от други държави на територията на РБългария, смятано от 01.12.2021г. до 31.03.2022г., съобразно оценка на разпространението на COVID-19 в съответната държава по критерии и поставяне на държавите в цветови зони, установени в т.1 и т.2. В т.4 от Заповедта са определени временните противоепидемични мерки за пристигащи лица, съобразно цветовите зони, включително „Червена зона“ (т.4.3.) при която на територията на страната се допускат само лица, които са изрично и изчерпателно посочени в т. 4.3.1. – 4.3.10, сред които български граждани и лица със статут на постоянно, дългосрочно или продължително пребиваване на територията на РБългария и членове на техните семейства (т.4.3.1.). Според регламента на т.4.4. (действащата редакция преди изменението със Заповед №РД-01-4/05.01.2022г.) лицата по т. 4.3.1 и т. 4.3.3 – 4.3.10. се допускат на територията на страната при представяне на валиден цифров COVID сертификат на ЕС за ваксинация или за преболедуване или аналогичен документ, или на отрицателен резултат от проведено до 72 часа преди влизане в страната изследване по метода на полимеразно верижна реакция за COVID-19, удостоверено чрез валиден цифров COVID сертификат на ЕС за изследване или аналогичен документ, съдържащ същите данни като цифровия COVID сертификат на ЕС за изследване. Българските граждани и лицата със статут на постоянно, дългосрочно или продължително пребиваване на територията на РБългария и членове на техните семейства, които не представят документ по т. 4.4 се допускат на територията на страната и се поставят под карантина за срок от 10 дни в дома или в друго място за настаняване, в което лицето е посочило, че ще пребивава, с предписание, издадено от директора на съответната регионална здравна инспекция или оправомощен от него заместник-директор. Според определението, дадено в т.11.4. от Заповед №РД-01-977 „валиден цифров COVID сертификат на ЕС за изследване“ или аналогичен на него документ е документ, показващ отрицателен резултат от проведено до 72 часа преди влизането в страната изследване по метода на полимеразна верижна реакция или отрицателен резултат от проведен до 48 часа преди влизането в страната бърз антигенен тест, смятано от датата на пробонабиране, вписана в документа, който трябва да съдържа изрично посочените в т.11.4. реквизити: имената на лицето, изписани на латиница, съгласно документа за самоличност, с който пътува, дата на раждане, вид на изследването, изписан на латиница метод (P. или RAT) и отрицателен резултат (Negative), дата и час на вземане на проба за изследване, търговско наименование и производител на теста (задължително за бързите антигенни тестове),

наименование на лабораторията/лечебното заведение, извършило изследването, държава, в която е направено изследването и орган, издал сертификата/документа, а за сертификата на ЕС – и неговия уникален идентификатор.

В случая не се спори, че при влизането му в страната на 02.01.2022г., жалбоподателят С. е представил документ, удостоверяващ отрицателен резултат за COVID-19 от проведен предходния ден – 01.01.2022г., бърз антигенен тест Abbott Panbio™. Спорен е въпросът представлявал ли е представеният документ „аналогичен документ“ по смисъла на т.4.4. от Заповед №РД-01-977/26.11.2021г. в приложимата ѝ редакция преди изменението от 05.01.2022г., в сила от 07.01.2022г. Отговорът на този въпрос е положителен предвид разпоредбата на т.11.4. в която се съдържа легалното определение за аналогичен документ на валиден цифров COVID сертификат на ЕС за изследване. Такива равнозначни документи съгласно цитираната норма са: отрицателен резултат от изследване по метода на полимеразна верижна реакция (Р.), проведено най-много 72 часа преди влизането в страната или резултат от бърз антигенен тест (RAT, rapid antigen test), проведен най-късно 48 часа преди влизането на територията на страната. От приетия и неоспорен по делото медицински документ за извършено изследване за COVID-19, е видно, че съдържа всички реквизити, изрично посочени в т.11.4 – името на жалбоподателя, изписано на латиница, съгласно документа за самоличност с който пътува; дата на раждане на С.; вида на изследването - rapid antigen test и резултата от него; датата и часа на вземане на пробата; търговско наименование и производителя на теста и удостоверяване, че последният е признат от Световната здравна организация; наименованието на лечебното заведение и държавата в която е извършено изследването.

В оспорваното Предписание не са посочени фактическите основания поради които представеният от жалбоподателя документ не е бил възприет от служителите на СРЗИ за аналогичен по смисъла на т.1.4.4. във вр. с т.1.11.4. от Заповед №РД-01-977 и последният е бил поставен под карантина за срок от 10 дни. Неизлагането на мотиви е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна, тъй като не дава възможност на страните за защита и препятства правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност.

Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР №16/1975г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата на страната се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него.

В процесния случай мотиви на акта не се съдържат в предхождащи документи, нито са изложени допълнително в съпроводително писмо до горестоящия административен

орган, доколкото актът не е бил оспорен по административен ред.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че процесното Предписание за поставяне под карантина №220102/092223 е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 610 (шестотин и десет) лева за държавна такса и за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък и доказателства за реалното им извършване.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25<sup>-ти</sup> състав,

### РЕШИ

ОТМЕНЯ ПРЕДПИСАНИЕ за поставяне под карантина №220102/092223, дадено от директора на Столичната регионална здравна инспекция.

ОСЪЖДА Столичната регионална здравна инспекция, представлявана от директора, с адрес: 1233 С., [улица], да заплати на С. К. С., ЕГН [ЕГН], сумата 610 (шестотин и десет) лева – разноски по адм. дело №496/2022г.

**Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.**

**СЪДИЯ**

Боряна Петкова